

תלמודו בידו

דף יד עמוד א

א] האם מותר לאכול קדשים בזמן שהוא שרוי בעצבות, ומניין ?

ב] אלו עבודות כהן גדול עושה בשבעת ימי הפרישה כדי להתרגל בעבודה ?

ג] האם מי חטאת של פרה אדומה מטמאים אדם טהור ?

ד] התכוון להזות על בהמה וטעה והיזה על אדם, או להיפך, מה דינם ?

ה] האם הזאה על טמא מת צריכה שיעור ?

א] אסור. שנאמר "לך נתתים למשחה", היינו לגדולה, כדרך שהמלכים אוכלים.

ב] זורק הדם של שני התמידים. מקטיר את הקטורת, חצי מנה בבקר וחצי מנה בערב. מיטיב את הנרות, שמסלק את אפר הפתילות שכבו. ומקריב את הראש והרגל. [לרב חסדא אליבא דרבי עקיבא, כהן גדול לא עשה את העבודות האלו].

ג] הנוגע: טמא. וזהו פלא, שכן המזה אינו טמא, ועוד שהרי הזאת המים מטהרת את הטמא. הנושא: טמא, וצריך כיבוס בגדים. ובלבד שנשא כשיעור הראוי להזאה. המזה: טהור. שנאמר "והזה הטהור", שאף לאחר שהזה עודנו טהור. היזו עליו: לחכמים, עומד בטהרתו.

לר' עקיבא, נטמא. שנאמר "והזה הטהור על הטמא", דוקא טמא נעשה טהור, אבל טהור שהיזו עליו נטמא. ועל זה אמר שלמה המלך "והיא רחוקה ממני".

ד] היזה על אדם: ההזאה פסולה, אך שב ומזה עליו את מי החטאת שנותרו באזוב. היזה על הבהמה: שיירי מי החטאת פסולים להזאה משום מלאכה. כיון שאין התזה על בהמה נקראת הזאה.

ה] בכלי: שיהיה בו די מים כדי לטבול את ראשי גבעולי האזוב, ויהא בהם כדי להתיז. הזאה: נחלקו במסכת זבחים אם הזאה צריכה שיעור, או די אפילו בהזאה כלשהי.